

Mythologia, Venise, 1567 - X [57] : De Priapo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[57\] : De Priapo](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre V

[Mythologia, Venise, 1567 - V, 15 : De Priapo](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[57\] : De Priape](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[57\] : De Priape](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [57] : De Priapo, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1002>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 297r°-297v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Priape](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Nymphis.

S E D quoniam nulla res est, quæ tota sit utilis, cum neque ciborum maior pars in utilitatem corporis conuertatur, neque tota materia aquæ dignendis animalibus sit utilis, cum alia pars in suctum, alia in eius nutrimentum absumentur, ut patet in ovis precipue, vires illas seminis, aut aquæ, ex quibus sit generatio, Nympharum nomine appellariunt; quare dictæ sunt Nymphæ fructiferæ & homines atque animalia omnia nutritæ, & pallorum Deo, presidesq; pratorum vocatæ sunt. Sic igitur per has materiam propriâ singulis rebus naturalibus subiici, significabant.

De Baccho.

N E Q V E ea quidem, quæ de Baccho fingeabantur ab antiquis fuerunt à physica consideratione aliena, quando illum à nymphis nutritum dixerunt. cum enim Nymphæ materia sint in rebus naturalibus, illæ formam recipiunt ac fonsent: et enim Dionysius virtus solis generationi conferens, quæ vicem maris obtinet in operibus naturæ, huic idcirco phallum sive membrum virile dicatum fuisse memorant, & genus id sacrificii, quod vocabant Caniphoria. Ethicè.

Deinde mores ebriosorum per hunc Deum exprimentes, ad moderatum vini usum nos hortabantur, cum proponerent ante oculos quot turpitudines ex ebrietate nascerentur. nam cur Cobali malefici & perniciosi demones Bacchû comitabantur, inter quos Acratus precipuum locum obtinebat? quia multæ sunt flagitia, quæ ebrietatem, ac immoderatum bibendi usum sequuntur: loquacitas nimium, & temeritas, & impudentia, & in rebus domesticis negligentia, præsentiumque bonarum profusus sumptus, & inimicitia, multaque huiusmodi incommoda cum clamore & strepitu. eadem causa fuit cur eius currum diversæ feræ crudelissimæ sequerentur.

De Cerere.

M O X ad agrorum cultum mortales adhortabantur, cum Cererem terram esse dicarent ex qua nascuntur dinitia; cum iustissimum sit habicium sibi illud, quod è terra capitur. terra enim sericitas è cœli clementia & diligentia hominum nascitur, quod per Cereris fabulam explicarunt. hæc orbem terrarum pergrauic, quoniam ob signiferi circuli obliquitatem, & ob solis cursum sub eo, variis in locis pro variis annis temporibus æstas fit, & segetes ad maturitatem perueniunt. At ethicè.

Nemo Deos impune contemnit, cum improbitatis comites sint miseriae: necesse est impium hominem & imprudentem in multa turpia incurrere. quare & pieas in Deos & in rebus agendis prudentia, & parsimonia in presentibus bonis conseruandis necessaria est viro bono.

De Priapo.

A T Q V E quoniam aliquid fieri è nihilo non potest, Priapum semen esse genitale crediderunt; quem Deum idcirco putarunt antiqui, quia diuina

F fff na

Mythologiae

na potentia plena essent, ut putabant, semina generationis.

De Adoni.

NEQVE vero simplex erat modus vires solis ostendendi, sed pro arbitrio artificum fabularum. nam modo capit pro messe ut Proserpina, quæ per quoddam spatum est apud inferos, modo apud superos, modo pro sole: qui eadem ratione modo diuturnior est apud inferos, modo apud superos. hunc aiunt ab a proiectum interisse, propter horridam vim hyemis, per quam deficiunt penè solis vires. nam dū est in australibus signis, horrida terra sit, & frugibus, ut apparet, inutilis, cum vere omnia reuulsant.

De Sole.

SOL quia lucem & vitam denique impertit omnibus animantibus lucis questor & autor habitus est unus, & morborum & salutis moderator, & frumentorum & rerum omnium copia largitor, & Deus denique, cum Dei naturam superiorem his omnibus nondum homines cognoscerent.

De Aristeis.

ARISTEI vero fabula solis filii posthac introducta fuit, cum nos ad prudentiam antiquihortarentur, quæ non mediocre assidue rebus nostris est adiumentum, vitamq; facit faciliorem, minusque molestam mortalibus: quippe cum imprudentiæ multæ molestiæ & insuauitatem vitæ soleant esse adiunctæ.

De Phœboute.

AD explicanda vero illa quæ sunt virtute solis, excoigitata fuit fabula Phœbontis: cuius error omnia propæ humana exusit, quia facta fuit eximia siccitas, & æsus inuisitus, qui per totam æstatem ad medium Autumnum perdurauit. Post illam tam acrem & horridam æstatem, eximos calores ingentia tonitra necessario sunt consecuti, & fulmina complura, quare dictus est Phœthon fulmine fuisse à Ioue deiectus ad ripas Eridani propter inundationes, quæ temporum inundationes huiusmodi cum pestilentia plerunque sequuntur. At Ethicè.

Monoerunt sapientes præterea sepius honores, qui ab imperiis rerum governandarum, expectuntur, nonnunquam & ipsis calamitosos fuisse qui accepterunt, & iis qui concesserunt parum honorificos. nam multis perniciose fuit ambitio, & honores ac magistratus præter dignitatem concessi.

De Aurora.

ENIMVERO non solum motus solis, & planetarum nonnullorum, persfabulas expresserunt antiqui, sed etiam cum talia vel talia nobis apparent sydera illorum vires explicarunt. tum apparentem lucem ante ortum solis cum primum coelum rubescit, auroram vocarunt, quia sub exortum solis aura lenis plerisque spirare consuevit, quam lucem cum interiectis furentibus